

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4509/2530

นางฝ่าย พังวรโจทก์ นางพุดม โพธิ์มีล.

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1599, ป.พ.พ. มาตรา 1746, ป.พ.พ. มาตรา 1749, ป.พ.พ. มาตรา 1750, ป.วิ.พ. มาตรา 148, ป.วิ.พ. มาตรา 243, ป.วิ.พ. มาตรา 247

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีก่อนโจทก์กับพวกฟ้องขับไล่จำเลยกับพวกออกจากที่ดินซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของที่ดินพิพาทคดีนี้ ประเด็นในคดีก่อนมีว่า โจทก์กับพวกมีสิทธิฟ้องขับไล่จำเลยกับพวกหรือไม่ แต่คดีนี้ โจทก์ฟ้องขอแบ่งทรัพย์มรดกคือที่ดินพิพาทจากจำเลย ประเด็นมีว่า ที่ดินพิพาทเป็นทรัพย์มรดกซึ่งโจทก์มีสิทธิได้รับส่วนแบ่งร่วมกับจำเลยหรือไม่เพียงใด ประเด็นวินิจฉัยคดีทั้งสองมิได้อาศัยเหตุอย่างเดียวกัน ฟ้องโจทก์คดีนี้จึงไม่เข้ากับคดีก่อน โจทก์ฟ้องขอแบ่งที่ดินมรดกครึ่งหนึ่ง อ้างว่าทายาทอื่นไม่เกี่ยวข้องกับทรัพย์มรดกรายนี้แล้วคงเกี่ยวข้องกับเฉพาะโจทก์จำเลย จำเลยให้การว่าโจทก์ได้รับส่วนแบ่งที่ดินมรดกไปแล้ว และส่วนที่เหลือตกได้แก่จำเลยกับทายาทอีกคนหนึ่งดังนี้แสดงว่า นอกจากโจทก์จำเลยแล้ว มีทายาทอื่นยังประสงค์ขอรับส่วนแบ่งที่ดินมรดกด้วยซึ่งถ้าหากเป็นความจริง ส่วนแบ่งในที่ดินมรดกที่โจทก์จำเลยจะได้รับย่อมต้องลดลงข้อเท็จจริงยังฟังเป็นยุติไม่ได้ การที่ศาลส่งคดีสองสถานและงดสืบพยานแล้วพิพากษาให้โจทก์ได้รับส่วนแบ่งที่ดินมรดกครึ่งหนึ่งตามฟ้องจึงเป็นการไม่ชอบ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์จำเลยเคยพิพาทกันเรื่องที่ดินและศาลฎีกาวินิจฉัยว่าที่ดินพิพาทในคดีนั้นกับที่ดินแปลงใหญ่เป็นทรัพย์มรดกของนางพลอยที่ยังไม่ได้แบ่งปันกันระหว่างทายาท โจทก์จำเลยเป็นบุตรนางพลอย และทายาทอื่นไม่ได้เกี่ยวข้องกับทรัพย์มรดกรายนี้แล้ว จึงขอบังคับให้จำเลยแบ่งที่ดินมรดกนี้ให้โจทก์ครึ่งหนึ่ง จำเลยให้การว่า ฟ้องโจทก์เป็นฟ้องซ้ำกับคดีเดิมสำหรับที่ดินพิพาทนั้นบรรดาทายาทได้ตกลงแบ่งกันแล้ว โจทก์ได้ที่ดินทางด้านทิศเหนือ ส่วนที่เหลือตกได้แก่จำเลยและนายอ่อน เพราะทายาทอื่นไม่ได้ติดใจเอาต่อนายอ่อนชายที่ดินส่วนของนายอ่อนให้บุตรสาวจำเลย โจทก์ไม่มีสิทธิในที่ดินมรดกอีกขอให้ยกฟ้อง วันขึ้นสองสถาน คู่ความรับกันว่าที่ดินตามคำฟ้องและคำให้การเป็นที่ดินแปลงเดียวกัน ทั้งยังเป็นที่ดินแปลงเดียวกับที่ดินพิพาท ตามแผนที่พิพาทในสำนวนคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ๔๗๗/๒๕๒๔ ของศาลชั้นต้นด้วย ศาลชั้นต้นเห็นว่าคดีพอวินิจฉัยได้ จึงให้งดขึ้นสองสถานและงดสืบพยานทั้งสองฝ่าย แล้วพิพากษาให้จำเลยแบ่งที่ดินมรดกตามฟ้องแก่โจทก์ครึ่งหนึ่ง จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าโจทก์และสามีเคยฟ้องขับไล่จำเลยกับพวกออกจากที่ดิน ส.ค.๑ เลขที่ ๓ ตำบลโพธิ์หัก อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของที่ดินพิพาทในคดีนี้โดยอ้างว่าเป็นของโจทก์กับสามีจำเลยกับพวกต่อสู้ว่าที่ดินพิพาทเป็นของตน คดีถึงที่สุดโดยศาลฎีกายกฟ้องโจทก์และฟังว่าที่ดินพิพาทเป็นมรดกของนางพลอยมารดาโจทก์ จำเลย ซึ่งยังไม่ได้แบ่งปันกันระหว่างทายาท ปรากฏตามคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ๔๗๗/๒๕๒๔ ของศาลชั้นต้นต่อมาโจทก์จึงฟ้องจำเลยในคดีนี้ มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยประการแรกว่า ฟ้องโจทก์เป็นฟ้องซ้ำกับคดีก่อนหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้โจทก์ฟ้องขอแบ่งทรัพย์มรดกคือที่ดินพิพาทจากจำเลย ประเด็นจึงมี

ว่าที่ดินพิพาทเป็นทรัพย์สินมรดกซึ่งโจทก์มีสิทธิได้รับส่วนแบ่งร่วมกับจำเลยหรือไม่ เพียงใด ส่วนประเด็นในคดีก่อนนั้นมีว่า โจทก์กับพวกมีสิทธิฟ้องขับไล่จำเลยกับพวกหรือไม่ ประเด็นวินิจฉัยคดีทั้งสองจึงมิได้อาศัยเหตุอย่างเดียวกัน ฟ้องโจทก์ในคดีนี้จึงไม่เข้ากับคดีก่อน ฎีกาของจำเลยในข้อนี้ฟังไม่ขึ้น ที่จำเลยฎีกาว่า ศาลล่างทั้งสองพิพากษาให้จำเลยแบ่งที่ดินพิพาทให้โจทก์ครึ่งหนึ่ง โดยไม่สืบพยานเสียก่อนเป็นการไม่ชอบ เพราะทนายทนายอื่นก็มีส่วนได้รับมรดกในที่ดินพิพาทด้วยนั้น จำเลยได้ให้การต่อสู้ไว้อย่างชัดเจนว่า บรรดาทนายทนายได้ตกลงแบ่งมรดกคือที่ดินพิพาท ปรากฏว่าโจทก์ได้รับส่วนแบ่งทางด้านทิศเหนือ ที่ดินส่วนที่เหลือตกได้แก่จำเลยและนายอ่อนเพียงสองคน เพราะทนายทนายอื่นไม่ติดใจเอา ต่อมานายอ่อนได้ขายที่ดินส่วนของตนให้แก่นางสุรีพรบุตรสาวจำเลย ตามเอกสารท้ายคำให้การหมายเลข ๒ ดังนี้ จะเห็นว่าตามคำให้การของจำเลยดังกล่าว นายอ่อนซึ่งเป็นทนายทนายของเจ้ามรดกอีกคนหนึ่ง ยังประสงค์จะขอรับส่วนแบ่งในที่ดินพิพาทอยู่ หาใช่นอกจากโจทก์จำเลยแล้วไม่มีทนายทนายอื่นเข้าเกี่ยวข้องในที่ดินพิพาทดังที่ศาลล่างทั้งสองวินิจฉัยมาไม่ ซึ่งถ้าหากเป็นความจริงดังคำให้การของจำเลยแล้ว ส่วนแบ่งในที่ดินพิพาทอันเป็นทรัพย์สินมรดกที่โจทก์และจำเลยจะได้รับก็ย่อมจะต้องลดลง ข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวจึงฟังเป็นยุติยังไม่ได้ การที่ศาลล่างทั้งสองด่วนงดสืบพยานจึงเป็นการไม่ชอบ และเป็นกรณีที่มีได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๔๓ (๒) ประกอบด้วยมาตรา ๒๔๗ พิพากษายกคำพิพากษาของศาลล่างทั้งสอง ให้ย้อนสำนวนไปให้ศาลชั้นต้นดำเนินการสืบพยานในประเด็นแห่งคดี แล้วมีคำพิพากษาใหม่

องค์คณะ

สมฤทธิ์ ไชยศิริ · มาโนช เพียรสนอง · สีนวล คงลาม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/4509/2530>